

جنگ تعرفه‌ها پزشکان را ابر میلیاردر کرد؛

سلاخی حق پرستار با سپردن تعرفه‌گذاری به پزشک

پیام عابدی

سال‌هاست که از اجرای «قانون» سخن رانده می‌شود. در این سال‌ها، شمار زیادی از مقامات در ثانی قانون سخن رانده‌اند و به ادعای خود «قانون‌مدار» هستند و یک بار هم آن را دور زده‌اند. از نظر اینها قانون «ستاد» را سر و شکل می‌دهد و «صف» را به خط می‌کند تا «ذی‌نفع» راضی باشد. جداز آنکه قانونمداری ادعاست و هر ادعایی به «صحت‌سنجی» نیازمند است. حرمت قانون به دستگاه‌های تابعه آن است؛ و الا یک تکه کاغذ فاقد ارزش محسوب می‌شود که روی آن مواد و تبصره نوشته‌اند.

بی‌اعتنایی دولت به تعرفه‌های پرستاری

«این نامه تعرفه خدمات پرستاری» مصوب سال ۸۶ از این نوع قوانین است؛ دولت‌ها برای ۱۴ سال مانند فرزند سرراهی با آن برخورد کردند و اجرا نکردن آن را بر اجرا کردنش، اولی دانستند. سرانجام ۶ تیر ماه ۱۴۰۰ «شورای عالی بیمه سلامت» با آن موافقت کرد. این آیین‌نامه همواره با قوانینی مقایسه شد که با وجود عدم برخورداری از پشتوانه‌ی قانونی اجرا شدند، مانند «طرح خودگرانی بیمارستان‌ها» طرحی که با عنوان «نظام کارانه» معرفی شد.

بر این اساس جیب پزشکان از منبع لایزال کارانه بر شد. کاره‌هایی رسید که پزشک به قانونگذار تبدیل و خودتعیین کننده شد؛ یعنی «خودار جاعی» به راه انداخت؛ اینگونه پزشک «آزیزوگرافی» می‌نوشت و خودش هم آن را انجام می‌داد. به همین دلیل، درآمد پزشکان کنترل انداخت و از میلیون به میلیارد رسید. این در حالی است که علی‌رغم اینکه

آیین‌نامه تعرفه خدمات پرستاری، ۷ سال پیش از آغاز اجرای «طرح تحول نظام سلامت» ابلاغ شده بود در دستور کار «دولت یازدهم» قرار نگرفت؛ به این بهانه که دولت نهم آن را ابلاغ کرده بود اما همین دولت پزشکان را به سلاح کارانه تجهیز کرد. این تبعیض موجب شد که پرستاران هم یادآوری کنند: «ما هم قانونی برای تعرفه‌گذاری خدمات خود داریم.»

جدال پرستار و پزشک آنچنان بالا گرفت که رهبری در سخنان تلو یزبونی به مناسبت روز پرستار سال گذشته اعلام کردند: «قانون تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری مدت‌ها قبل تصویب شده و به سود پرستاران است و باید اجرا شود.»

پول خدمات پرستاران در جیب پزشکان

بر همین اساس باید گفت؛ ساز و کارهایی که بر اساس آن رابطه منابع انسانی با دیوان سالاری اداری شکل می‌گیرد، در معنای تبعیض و بی‌عدالتی بنیان گذاشته شده‌اند. اهمیت قانون تعرفه‌گذاری زمانی بیشتر مشخص می‌شود که بر اساس تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری، تمامی خدماتی که پرستاران انجام می‌دهند، شامل تعرفه می‌شود؛ به عبارت دیگر آن‌ها در قبال کاری که انجام می‌دهند، پول دریافت می‌کنند.

به گفته فعالان صنفی پرستاران تاکنون این خدمات تعرفه نشده‌اند و پول خدمات در جیب پزشکان قرار می‌گرفت. به همین دلیل در ۱۴ سال گذشته، «تعرفه‌گذاری» مجادله پزشک و پرستار بود؛ البته موافقت شورای عالی بیمه سلامت به معنای نهایی شدن تعرفه‌گذاری و پایان حاکمیت پزشکان بر تعرفه‌ها نیست؛ نابرابری درآمدی پایان نیافته و به احتمال فراوان پزشکان

جلو متعادل شدن شیب تعرفه‌ها را می‌گیرند و آن را به سمت جیب خود سرازیر می‌کنند. بازی پزشکان با تعرفه‌ها، علاوه بر اینکه پرستاران را در مقابل فشارهای اقتصادی ناتوان کرده، سبب شده که پزشکان با اختلاف زیاد یکی از پردرآمدترین اقشار جامعه باشند. به گفته‌ی حسینعلی نسائی، عضو شورای عالی نظام پرستاری کشور، اختلاف حداقل ۴۰ برابری بین درآمد گروه پزشکان و گروه پرستاری در ایران وجود دارد؛ در حالیکه در هیچ کجای دنیا، چنین اختلاف در یافتی وجود ندارد. دوی تاکید دارد؛ این اختلاف گاهی اوقات به چند صد و حتی هزار برابر هم می‌رسد.

راه‌انداختن جنگ روانی برای پیروزی

با این حال در سال‌های اخیر پزشکان به جای پاسخگویی، جنگ تعرفه‌ها را با راه‌انداختن «جنگ روانی» مدیریت کردند؛ اینگونه طوری بازی کردند که کسی جرأت نکند این لقمه چرب و نرم را از دستشان در آورد. برای نمونه می‌توان به اعتراض صنفی پزشکان به پایین بودن تعرفه‌ها اشاره کرد؛ در حالی که تعرفه‌ها در سال‌های ۹۳ و ۹۴ تا ۳۰۰ درصد افزایش یافتند و به یک چالش برای بیماران تبدیل شدند. همین سیاست تخته گاز رفتن تعرفه‌ها موجب شد که نظام درمانی ایران نتواند از زیر بار تعرفه‌ها شانه راست کند. با این حال پزشکان گفتند اگر تعرفه‌های افزایش نیابد آن را به هر طریقی که شده از بیمار دریافت می‌کنیم. این در شرایطی است که اقشار نیازمند دریافت خدمات درمانی از فقر امکانات درمانی در بیمارستان‌های تامین اجتماعی و علوم پزشکی، افزایش تعرفه‌های ویزیت، بستری و خدمات پاراکلینیکی در بخش خصوصی به شدت

میان پرستاران و پزشکان، که وزارت بهداشت، در سال‌های گذشته بارها بر آن مانور تبلیغاتی داده، محقق می‌شود.

راه‌دور زدن و سلاخی قانون را آموخته‌اند

سیدجواد توکلی، فعال صنفی پرستاری، در تشریح اهمیت اجرای تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری، گفت: «۱۴ سال نجابت، صبر و بردباری و امیدواری، به نتیجه رسید و بالاخره شورای عالی بیمه، قانون تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری، مصوب تیر ماه ۱۳۸۶ را به رسمیت شناخت و در برابر اجرای آن گرتش کرد؛ قانونی که بارها از سوی مسئولان وزارت بهداشت مورد بی‌مهری و حتی تمسخر قرار گرفت و در طرح تحول سلامت، با آن همه بودجه‌ی اختصاصی، جایی برای اجرا و دادن سهم پرستاران، دیده‌نشد.»

وی افزود: «امروز پرستاران بیشتر از هر زمانی باید بهوش، بیدار و آگاه باشند. باید مراقب باشند تا مطالبه‌ی چندین و چند ساله‌ی آن‌ها به نام هیچ شخص و گروهی، جز پرستاران، مصادره نشود؛ لذا خود با هوشیاری بر مراحل اجرایی آن نظارت دقیق داشته باشند. باید توجه داشت که پزشکان سال‌ها دارای تعرفه هستند؛ آنهم بدون داشتن پشتوانه‌ی قانونی مصوب مجلس. آن‌ها صرفاً با یک بخشنامه برای هر اقدام و حرکت خود، تعرفه‌ی جداگانه ثبت و بیمه‌ها و مردم دریافت می‌کنند؛ حتی به مدت بیش از ۷ سال، تعرفه‌های پرستاری رانیز به به تعداد تعرفه‌های خود افزوده‌اند؛ لذا تعرفه‌های پرستاری هم باید موبه‌مو ثبت و اجرا و مورد محاسبه قرار گیرند.»

این فعال صنفی پرستاری با بیان اینکه پرستاران بهوش باشند که افرادی با سوابق کار شکنی مشخص، در راه اجرای این قانون، دایه‌ی مهربان تر از مادر نشوند، گفت: «اینها در مورد سایر قوانین پرستاری مانند قانون ارتقای بهره‌وری، راه دور زدن و سلاخی قانون را آموخته‌اند؛ لذا مجدداً این راه برای تحت فشار گذاشتن پرستاران و ربایش حق آن‌ها استفاده می‌کنند. و ربایش حق آن‌هاستفاده می‌کنند. کافی است که بدانیم همین‌ها با اعمال نفوذ برای نرخ‌گذاری تعرفه‌های خود، تعرفه‌گذاری خدمات پرستاری را زشت، غیراخلاقی و بدون پشتوانه اجرایی جا زدند. اینها از فرصت همه‌گیری کرونا هم استفاده و اینگونه القا کردند که تعرفه‌گذاری برای خدمات پرستاران در چنین شرایطی نشدنی است و حتماً اجرای آن باید به آینده‌ای که کرونا در آن وجود ندارد، موکول شود!»

توکلی تصریح کرد: «شاهد بودیم که چگونه قانون ارتقای بهره‌وری را از دست پرستاران در آوردند و طرح قاصدک که میزان کارانه‌ی پرستاران را بر اساس اضافه کار، ساعات موظفی

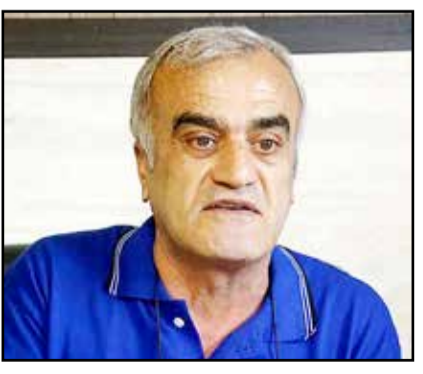
حقوق پرستاران نباید به حساب «طلبکاری» از دولت در عوض مقابله با کرونا، تفسیر شود؛ منتها عده‌ای تعمداً بر موج «من غیر الحق» جازدن پرستاران سوار می‌شوند تا آن‌ها را به ماهی گرفتن از آب گل آلود در این شرایط خطیر متهم کنند

و... تعیین می‌کرد، از معنا تهی‌وبه طیل توخالی تبدیل کردند؛ البته در این سال‌ها هر چه برای پرستاران درخواست شد را به طریق بریدند و بی‌معنا کردند تا توزیع درآمدها، برابر تر نشود و هر چه از قبل کارانه و تعرفه حاصل می‌شود؛ حساب یک قشر محدود سرازیر شود؛ قشری که در همه جا نماینده و هوادار دست و پا کرده‌است.»

وی با بیان اینکه پرستاران در سال‌های گذشته با جدیت حذف اضافه‌کار اجباری، جدا شدن اضافه‌کار از کارانه، پرداخت معوقات و برابری در کارانه‌ها را پیگیری کردند و وزارت بهداشت پزشکان را خطاب قرار دادند، افزود: «حقوق پرستاران نباید به حساب «طلبکاری» از دولت در عوض مقابله با کرونا تفسیر شود؛ منتها عده‌ای تعمداً بر موج «من غیر الحق» جازدن پرستاران سوار می‌شوند تا آن‌ها را به ماهی گرفتن از آب گل آلود متهم کنند. به هر شکل، نباید تجربه‌ی قاصدک، تکرار شود. پرستاران یادشان باشد که چه کسانی شهر به شهر و دانشگاه به دانشگاه طرح قاصدک را آذین‌بندی و به جای قانون تعرفه‌گذاری به خوردشان دادند.»

حمله به سوی منتقدان پزشک‌سالاری

آسیب‌هایی که توکلی به آن‌ها اشاره کرد، از ساز و کارهای توزیع نابرابر درآمدها نشأت می‌گیرند. زمانی که در یک سیستم، پزشک خدمات را قیمت‌گذاری می‌کند و شورای عالی بیمه، مجلس، وزارت بهداشت، نظام پزشکی، در راستای همین قدرت، به هم‌افزایی دست می‌زنند، گیرندگان خدمات و کارکنان درمان و بهداشت، باید گرانی و نابرابری را متحمل شوند. در این شرایط اگر درآمد چند صد میلیون تومانی پزشکان نور چشمی، مورد انتقاد قرار گیرد، یک سیستم متشکل از نیروهای «هم‌سود» به سوی منتقد یا منتقدان حمله‌ور می‌شود. به همین دلیل حاکم شدن «پزشک‌سالاری» در ارکان سیاست‌گذاری یک «توهم» و طرح‌ریزی «توطئه» انگاشته می‌شود؛ حال باید پرسید؛ از ۲۵۰ هزار میلیاردی که در دوران تحریم و کرونا، سربر آوردند، چند نفر پزشک هستند؟

یاساده‌ی ۴۰ و ۴۱ قانون اساسی را به ضرر قاطع اجرایی کنند. این فعال مستقل کارگری در پایان تاکید کرد: وظیفه‌ی من کارگر این است به تشکل‌یابی خود فکر کنم و به دنبال اجرایی کردن مقاله‌نامه‌های بنیادین کار باشم. اینها قواعدی را که سرمایه‌داری برای ما گذاشته را هم نمی‌پذیرند. ما چقدر باید تلاش کنیم تا این آقایان طبیعی‌ترین حقوق اولیه‌ی ما را به رسمیت بشناسند؟

مدير كل تعاون، بوشهر خبر داد: ورود ۲۵ تیم بازرسی به موضوع مشکلات کارگران پارس جنوبی

مدیر کل تعاون، بوشهر از ورود ۲۵ گروه بازرسی اداره کار به مسئله کارگران منطقه ویژه پارس خبر داد. به گزارش ایلسنا، مصدق کشاورزی صبح دیروز (۱۲ تیرماه) در جمع خبرنگاران گفت: ۲۵ گروه بازرسی برای نظارت بر اجرای قانون کار و بازرسی از واحدهای کار به پارس جنوبی اعزام و در صورتی که قوانین و مقررات در خصوص کارگران اجرا نشده باشد، پیمانکاران متخلف به دادگاه معرفی می‌شوند. مدیر کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان بوشهر گفت: امروز می‌توان این مزه را به کارگران داد که وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای بازرسی از واحدهای کارگری به منطقه ویژه انرژی اقتصادی پارس ورود کرده‌است. مدیر کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان بوشهر گفت: بر اساس فصل ششم قانون کار بایستی انجمن‌ها و تشکلات کارگری و کارفرمایی در مناطق کارگری راه‌اندازی شود که در این راستا افزون بر ۲۲۰ انجمن کارگری و کارفرمایی در استان تشکیل شده‌است.

کارگران معترض کاوه فلوت ساوه:

خواستار بهره‌مندی از مزایای بازنشستگی پیش از موعد هستیم

کارگران شیشه کاوه فلوت ساوه با تجمع مقابل اداره کار خواستار رسیدگی به مطالبات خود شدند. کارگران کاوه فلوت ساوه در تماس با خبرنگار ایلسنا، از تجمع خود مقابل اداره کار ساوه خبر دادند. این کارگران که ۲۰ سال سابقه کار دارند، خواستار پرداخت چهار درصد بازنشستگی مشاغل سخت و زیان‌آور و برخورداری از مزایای بازنشستگی پیش از موعد شدند. یکی از این کارگران می‌گوید: بعد از یک سال که کارگران به همه‌آدم‌آلات دولتی و نماینده مجلس ساوه مراجعه کرده و همه آنها به حق بودن خواسته کارگران بازنشسته مبنی بر سخت و زیان‌آور بودن کارشان را تایید کردند و وعده‌ی رسیدگی دادند، هیچ اتفاق مثبتی نیفتاد. در نتیجه مجبور شدیم دست به دامان اداره کار ساوه شویم تا شاید صدای دادخواهی ما را بشنوند و کاری بر ایمان صورت دهند. از قرار معلوم، این افراد شرایط بازنشستگی را دارند و سابقه بیمه‌پردازی آن‌ها در مشاغل سخت بیش از ۲۰ سال است. به گفته کارگران، کارفرما نه تنها برای بازنشستگی آن‌ها اقدامی انجام نداده بلکه این کارگران را تعدیل کرده‌است. آن‌ها در حال حاضر توانایی بازنشسته شدن را ندارند.

مسئولی نماینده که از او کمک نخواسته باشیم

کارگران شهرداری کوه عبدالله مطالبات خود را ایسان کردند و گفتند: دیگر نه حرفی برای گفتن داریم و نه مسئولی مانده که از او کمک نخواسته باشیم. کل اهواز از حال و روز ما باخبرند. کارگران شهرداری کوه عبدالله در تماس با خبرنگار ایلسنا، یادآور شدند: «عیدی و سنوات سال گذشته را نگرفتیم و دو ماه از بیمه‌برایمان رده‌اشده‌است و حقوق ۴ ماه را علی‌الحساب دادند. پیش‌هر کسی که می‌توانستیم رفتیم اما کسی توجهی نکرد.» آن‌ها در پایان گفتند: «اداره کار و دادستانی و استانداری گرفته‌تا شهرداری و دفتر امام جمعه همه جبارقتیم؛ حتی به آقای رئیسی هم نامه نوشتیم و دیگر خسته شده‌ایم. می‌خواهیم از شهرداری و کارفرما شکایت کنیم غیر از این راه حل دیگری نداریم. خدا شاهد است ما فقط حقوق ماه به ماه و پرداخت مرتب حق بیمه‌مان را می‌خواهیم فقط همین!»

موتک کارگر سیمبان توزیع برق خمام بر اثر برق گرفتگی

منابع کارگری در گیلان از مرگ یک کارگر ۲۰ساله سیمبان شرکت توزیع برق خمام حین کار بر اثر برق گرفتگی خبر دادند. یکی از کارگران در این مورد به ایلسنا گفت: به دلیل کمبود امکانات، امکان امدادسانی به این کارگر نبود و بعد از انتقال به بیمارستان به‌رغم تلاش پزشکان برای احیای وی جان خود را از دست داد.

مجلس در راستای منافع طبقه کارگر حرکت نمی‌کند

بتواند آن‌ها را وادار کند که پنبه‌ها را از گوش در آورند و بشنوند که کارگران چه می‌خواهند. آن‌ها باید بفهمند که دیگر جایی برای نفس کشیدن کارگران وجود ندارد. این فعال مستقل کارگری با بیان اینکه از این زاویه باید به قضیه نگاه کنیم، گفت: البته من فکر می‌کنم رفتار مجلس و دولت در قبال کارگران طبیعی است؛ آن‌ها در واقع منافع طبقه‌ی خود را دنبال می‌کنند و به کارگران کاری ندارند. اینها نمایندگان و منتخبین ما نیستند. وطن خواه گفت: آن‌ها به این فکر می‌کنند که مثلاً واحدی از فلان پیمانکار که وابسته به فلان گروه بوده را بگیرند و به یکی از خودشان بدهند. واحدی همچنان به ثمن بخش فروخته خواهد شد و برای کارگران فرقی ندارد پیمانکاری از این گروه بیاید یا از گروه دیگر، وضعیت آن‌ها هیچ تغییری نخواهد کرد.

وی با بیان اینکه مقاله‌نامه‌های بنیادین کار در ایران علی‌رغم عضویت ما در ILO اجرایی نمی‌شود، گفت:

«مجلس یازدهم هدفی جز پهن کردن فرش قرمز برای سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی نداشته و ندارد و نباید انتظار زیادی از مجلس یازدهم داشت. به عبارتی نباید توقع داشته باشیم که مجلس در راستای منافع طبقه کارگر حرکت کند و به یاری کارگران بیاید.»

به گزارش خبرنگار ایلسنا، یک فعال مستقل کارگری با بیان این مطلب و در خصوص اعتراضات کارگران صنعت نفت و گاز و در پاسخ به این سوال که چرا مجلس اقدامی برای کارگران انجام نمی‌دهد، گفت: همین مجلس چند وقت پیش انواع و اقسام ترندها را در راستای محدود کردن حقوق کارگران و ارزان‌سازی نیروی کار به کار برد، بنابراین چگونه می‌توان انتظار داشت که اقدامی برای کارگران انجام دهد؟

یک فعال مستقل کارگری:

عبدالله وطن خواه، تاکید کرد: به مجلس امیدی نیست اما در عوض باید چشم امیدمان را به اعتراضات کارگری بدوزیم و امیدوار باشیم که این اعتراضات صنفی کارگری